

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 880
van **FRANCESCO VANDERJEUGD**
datum: 6 september 2016

aan **JOKE SCHAUVLIEGE**
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Sojaverbruik - Aandeel veehouderij

Onlangs publiceerde het departement Landbouw en Visserij de studie 'Geen veevoeder zonder soja. Aandeel van de Vlaamse veehouderij in het sojaverbruik in België'. Daaruit blijkt dat de totale wereldproductie aan sojabonen 276 miljoen ton bedroeg in 2013 en 308 miljoen ton in 2014. België importeerde in 2014 in totaal 1,578 miljoen ton sojaproducten uit 31 verschillende landen. Ongeveer 11% wordt rechtstreeks geïmporteerd uit Zuid-Amerika en 10% uit Noord-Amerika. Ongeveer driekwart van de import is vanuit een andere EU-lidstaat, voornamelijk doorvoer vanuit Nederland (via de havens van Amsterdam en Rotterdam). In de studie wordt ook uitgebreid stilgestaan bij het Actieplan Alternatieve Eiwitbronnen, dat dit jaar een hernieuwing heeft gekregen.

De studie doet een aantal aanbevelingen. Meer bepaald wordt aanbevolen om in het tweede Actieplan Alternatieve Eiwitbronnen ook het Nederlandse onderzoek naar het gebruik van algen als eiwitbron mee op te volgen en de Vlaamse onderzoekspaden zo veel mogelijk uit te diepen. Ook door de overheid dient blijvend te worden ingezet op de promotie van de teelt(techniek) van bedrijfseigen eiwitten via voorlichting bij de landbouwers, demoprojecten etc. Ook moet er verder wetenschappelijk onderzoek gebeuren naar de impact van lagere eiwitgehalten in het voer op de technische kengetallen in de veehouderij.

Een ander engagement betreft het verminderen van de afhankelijkheid van buiten-EU-eiwitbronnen. België is voor 50% afhankelijk van de import van eiwitbronnen buiten de EU. In vergelijking met het Europees cijfer (75%) scoort België goed. Het lage(re) percentage is vooral te danken aan de grote inmenging van koolzaadschroot omdat dat momenteel in grote volumes aanwezig is op de markt. België moet blijven streven naar een verdere verlaging van de import van eiwitbronnen van buiten de EU, zonder dat de carbon footprint toeneemt. Initiatieven binnen de mengvoederfederatie FEFAC om hierover methodes en duurzaamheidscriteria te ontwikkelen, worden toegejuicht.

1. Hoe evalueert de minister de bevindingen van haar administratie in de studie over sojaverbruik in Vlaanderen?
2. Zal er conform de aanbevelingen van de administratie Landbouw en Visserij in het kader van het tweede Actieplan Alternatieve Eiwitbronnen een opvolging gebeuren van het Nederlandse onderzoek naar het gebruik van algen als eiwitbron? Hoe zal zich dat concreet manifesteren?
3. Lopen er onderzoeksprojecten naar de impact van de lagere eiwitgehalten in het voer op de technische kengetallen in de veehouderij of staan er bijkomende

onderzoeksprojecten in de steigers? Zo ja, welke, wie is de uitvoerder, hoelang duurt de looptijd en welk budget is ermee gemoeid?

4. Worden er boven op het tweede Actieplan Alternatieve Eiwitbronnen door de minister bijkomende initiatieven ontwikkeld om de onafhankelijkheid van Vlaanderen van de import van eiwitbronnen buiten de EU te verminderen?
5. Zullen er vanuit het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) extra impulsen worden gegeven aan projecten voor het ontwikkelen van soja die in Vlaanderen kan worden geteeld?
6. Is er al zicht op de situatie in Duitsland met betrekking tot het subsidiëren van koolzaad, hetgeen een gevolg zou kunnen hebben op het aanbod van koolzaadschroot? Welke impact kan dit hebben voor de afnemers in Vlaanderen?
7. Worden er door Vlaanderen initiatieven genomen om het koolzaadareaal uit te breiden? Zo ja, welke?

ANTWOORD

op vraag nr. 880 van 6 september 2016

van **FRANCESCO VANDERJEUGD**

1. Ik juich toe dat het sojaverbruik in Vlaanderen door de jaren heen sterk is afgenomen en dat de Vlaamse veehouderijsector het significant beter doet dan het Europese gemiddelde.
2. Het tweede Actieplan voorziet in de oprichting van een werkgroep "onderzoek alternatieve eiwitbronnen", die getrokken zal worden door het ILVO. Deze werkgroep heeft als deelopdracht het opvolgen van het onderzoek in binnen- en buitenland. De onderzoeksresultaten van het Nederlandse onderzoek naar algen als mogelijke eiwitbron voor veevoeder, maken daar deel van uit.
3. Voor zover mij bekend lopen er op dit moment geen specifieke onderzoeksprojecten met dat item als hoofddoel. Dat betekent echter niet dat er niets rond gebeurt. Het eiwitgehalte is immers voor een belangrijk deel bepalend voor de kostprijs van veevoeder. Het exact afstemmen van het eiwitgehalte van voeders op de behoefte van de dieren, is vaak een deelaspect van onderzoeksprojecten.
4. Neen. Het actieplan Alternatieve Eiwitbronnen werd recent geactualiseerd. Ik zie geen meerwaarde in parallelle initiatieven met precies dezelfde doelstelling.
5. In het sojaproject dat door het ILVO wordt uitgevoerd, is voorzien dat een praktische teelthandleiding wordt opgemaakt en ter beschikking komt voor kandidaat-sojatelers in Vlaanderen. Deze handleiding zal in de loop van 2017 beschikbaar zijn. Daarnaast zullen in 2017, verspreid over Vlaanderen, bijkomende demovelden worden aangelegd.
6. Ik kreeg tot op heden nog geen signalen dat de beschikbaarheid van koolzaadschroot op korte termijn zou verminderen. Het vergroten van een gediversifieerd aanbod van alternatieven voor soja als eiwitbron, blijft voor de mengvoederindustrie een belangrijke uitdaging en doelstelling.
7. Neen.